

**Verenigde
Protestantse
Kerk in België**

(Jezelf) vreugdevol geven

Synodevergadering 17 mei 2025

Inhoud

1. Algemene Inleiding	p. 3
2. Bijbelgesprekken	
2.1 Inleiding tot de Bijbelgesprekken	p. 5
2.2 Jouw inzet als gave	p. 6
2.3 Waar geef je je hart aan?	p. 11
2.4 Geven in en aan de kerk	p. 16
2.5 Geven tot zegen	p. 21
3. Een Kerk tussen roeping en beroep	p. 26
4. Liederen	
4.1 Wij delen geloof, wij delen de hoop	p. 32
4.2 C'est mon joyeux service	p. 33
4.3 Brich mit den Hungrigen dein Brot	p. 34
4.4 O for a world	p. 35
5. Bibliografie	p. 36

1. Algemene Inleiding

Aan alle gemeenteleden, predikanten en ambtsdragers van de VPKB
Beste zusters en broeders,
Beste collega's,

Op 17 mei vindt in de gebouwen van het Leger des Heils, partner van de VPKB, in Brussel een buitengewone synodevergadering plaats: “(Jezelf) vreugdevol geven”.

Zoals al enkele jaren het geval is, staat deze hoofdzakelijk “thematische” vergadering open voor iedereen die wil deelnemen aan de gedachtewisselingen, reflecties en beschouwingen rond het thema, en niet alleen voor de afgevaardigden van onze zes districten die de lokale gemeenten vertegenwoordigen.

De Synodale Raad heeft gehoor gegeven aan het voorstel om te kijken naar wat leeft aan betrokkenheid en geven in de Kerk, en gaat hier graag verder op in. Naast de dringende noodzaak om naar buiten te treden, te evangeliseren, ons open te stellen en nieuwe manieren van kerk-zijn uit te proberen, is het ook nodig om de huidige leden van onze gemeenten eraan te herinneren dat “je niet naar de kerk komt om vliegen te vangen”, zoals het gezegde luidt. Deel uitmaken van een kerkgemeenschap betekent niet alleen dat we er spiritueel en relationeel gevoed worden, maar het leidt er ook toe dat we de middelen, die we allemaal bezitten, delen met en aanbieden aan de anderen, aan de wereld en aan God.

Dit wordt zichtbaar in de betrokkenheid bij activiteiten, structuren en steun aan projecten van de gemeenten en van de VPKB.

Christus, die zichzelf aan de mensheid gaf, zet ons hierdoor op weg om met vreugde te getuigen van deze genade, om met een blij gemoed de Kerk te dienen en om mensen de hand te reiken die op zoek zijn naar een zinvol bestaan.

Als we veel ontvangen hebben, wat kunnen we dan anders doen dan geven? In de maatschappij van vandaag is dit een moedige stap, omdat het indruist tegen de huidige terughoudendheid om verplichtingen op langere termijn aan te gaan en ons daaraan te wijden.

Deze brochure biedt een aantal elementen voor overdenkingen over inzet en toewijding, evenals 4 suggesties voor Bijbelgesprekken over geven (het geven van jezelf en je bezittingen).

We nodigen u uit om ze in uw gemeente te gebruiken om de bezinning op dit onderwerp aan te moedigen.

Elke gemeenschap zal de vruchten plukken van een dergelijk project:

- hernieuwde vreugde van dienstbaarheid en toewijding voor leden die nu al betrokken zijn
- bewustwording van nieuwe roepingen
- ontdekking van nieuwe manieren van dienen en geven
- versterking van de onderlinge band van de gemeenschap.

Het is aan elke gemeente om te beslissen hoe ze het beste gebruik kan maken van deze elementen, aangepast aan haar lokale situatie, volgens haar interesses en behoeften (... en die zijn er overal!).

Het doel van deze brochure is simpelweg om het proces op lokaal niveau in gang te zetten.

Wees creatief, durf en betrek zoveel mogelijk mensen bij deze uitwisseling.

We nodigen ook de districtsvergaderingen uit om hier tijd aan te besteden, voor en na de synodevergadering.

We willen ds. Katelijne Depoortere bedanken voor de uitnodigende Bijbelgesprekken, ds. Laurence Flachon voor het inspirerende artikel en bijdrage aan de bibliografie en Prof. Johan Temmerman voor zijn bibliografische suggesties.

Overtuigd van de vreugdevolle en vruchtbare dynamiek die deze voorbereiding in onze Kerk op gang zal brengen, moedigen wij u aan deze gelegenheid aan te grijpen om zonder maat Gods vrijgevigheid ten opzichte van de Kerk te meten en te delen.

Voor de Synodale Raad,
Ds. Pr. Steven H. Fuite
Voorzitter

2. Bijbelgesprekken

2.1 Inleiding tot de Bijbelgesprekken

Aan alle gemeenteleden, predikanten, ambtsdragers,
... die Bijbelgroepen leiden of willen leiden,

Op de volgende pagina's staan voorbereidingen voor vier interactieve Bijbelgespreksgroepen. De gekozen vorm is ook toegankelijk voor gemeenten zonder predikant. De duur van de gesprekken zal ongeveer een uur zijn, afhankelijk van de groep.

De titels en thema's op een rij:

- "Jouw inzet als gave", vanuit de parabel van de talenten
- "Waar geef je je hart aan?" Teksten uit de brieven en uit Lucas
- "Geven in en aan de kerk" vanuit Filippenzen, Korinthe en Deuteronomium
- "Geven tot zegen", met het verhaal van de weduwe van Sarefat

Deze voorbereidingen zijn aanpasbaar. Voor de Word-versie kunt u mailen naar katelijne.depoortere@skynet.be.

Antwoordsuggesties tussen haakjes zijn niet bedoeld als vaste antwoorden, maar kunnen het gesprek bevorderen of de gespreksleider op weg helpen. In een open gesprek zullen een aantal vragen ook altijd blijven staan.

Wij hopen dat u gezegende gesprekken heeft in uw gemeenschap. Uw inzet is waardevol! En geef gerust wat feedback.

2.2 Jouw inzet als gave

Inleiding

Een beetje een andere invalshoek: er is geven en inzetten, investeren. Als je kunt geven, is dat ook omdat je ontvangt. Ieder mens ontvangt in zijn leven een pakket aan mogelijkheden. Jezus vertelt hoe mensen met verschillende mogelijkheden verschillend omgaan met datgene wat ze ontvangen hebben.

Het hele hoofdstuk 25 bevat drie delen:

- De wijze en dwaze meisjes
- De parabel van de talenten
- Het laatste oordeel

De meisjes horen dat ze moeten 'waakzaam' zijn. In de parabel van de talenten komt het erop neer trouw te zijn, iets te doen, niet nietsdoend afwachten. En ook bij het laatste oordeel komt het erop aan wat je hebt gedaan 'toen ik honger had ...'.

Tekst

Matteüs 25

[14] Of het zal zijn als met een man die op reis ging, zijn dienaren bij zich riep en het geld dat hij bezat aan hen in beheer gaf. [15] Aan de een gaf hij vijf talent, aan een ander twee, en aan nog een ander één, ieder naar wat hij aankon. Toen vertrok hij. Meteen [16] ging de man die vijf talent ontvangen had op weg om er handel mee te drijven, en zo verdiende hij er vijf talent bij. [17] Op dezelfde wijze verdiende de man die er twee had gekregen er twee bij. [18] Degene die één talent ontvangen had, besloot het geld van zijn heer te verstoppen: hij begroef het.

[19] Na lange tijd keerde de heer van die dienaren terug en vroeg hun rekenschap. [20] Degene die vijf talent ontvangen had, kwam naar hem toe en overhandigde hem nog vijf talent erbij met de woorden: "Heer, u hebt mij vijf

talent in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er vijf bij verdiend.” [21] Zijn heer zei tegen hem: “Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer.” [22] Ook degene die twee talent ontvangen had, kwam naar hem toe en zei: “Heer, u hebt mij twee talent in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er twee bij verdiend.” [23] Zijn heer zei tegen hem: “Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer.” [24] Nu kwam ook degene die één talent ontvangen had naar hem toe. Hij zei: “Heer, ik wist van u dat u streng bent, dat u maait waar u niet hebt gezaaid en oogst waar u niet hebt geplant, [25] en uit angst besloot ik uw talent te begraven. Alstublieft, hier hebt u het terug.” [26] Zijn heer antwoordde hem: “Je bent een slechte, luie dienaar. Je wist dat ik maai waar ik niet heb gezaaid en oogst waar ik niet heb geplant? [27] Dan had je mijn geld dus bij de bank in bewaring moeten geven, zodat ik het bij mijn terugkomst met rente zou hebben teruggekregen. [28] Neem hem dat talent af en geef het aan degene die er tien heeft. [29] Want wie heeft zal nog meer krijgen, en wel in overvloed, maar wie niets heeft, hem zal zelfs het laatste worden ontnomen. [30] En die nutteloze dienaar, gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt.” (NBV21)

Gespreksvragen

* Wat zijn de eerste reacties, de eerste associaties bij dit verhaal? (ga hierbij niet oordelen, als gespreksleider; probeer je gespreksgenoten een beetje te leren kennen, laat de mensen gewoon even praten en ga dan met de volgende vragen verdiepen.)

* In vers 15 wordt letterlijk gezegd dat niet iedereen evenveel gekregen heeft. Hoe zie je dat concreet in de wereld? (Bijvoorbeeld: geld, karakter, lengte, gezondheid, kinderen, intelligentie, creatief talent, ...).

* Ter info: we gaan ervan uit dat de talenten uit zilver bestonden; dat was gebruikelijk in die tijd. Een talent woog zo’n 34 à 36 kilogram. Het stond gelijk aan 6000 denarii. Eén denarius is een dagloon. Dat betekent dat één talent

gelijk stond aan 16 jaren werk. Dat is wat de dienaars hier krijgen, één stuk, of twee, of vijf!! Ze ontvangen dus allemaal zeer veel.

* Ter info: een *τάλαντον*, *talanton*, is een Grieks woord, afgeleid van *φέρω*, *feroo*, dragen, voortbrengen. Het is dus iets wat je draagt, meedraagt. Geeft deze betekenis een andere kijk op deze parabel? (het kan om het geheel gaan, je hele rugzak, met alles wat je kunt dragen, met wie je bent, het gaat om je zijn en je doen)

* Sta je erbij stil dat je veel van God ontvangen hebt? Is het makkelijk om dat te zien? Wat doet het met jou om dit zo te horen? Ter info: in Mattheus 20:28 lezen we dat de Mensenzoon gekomen is om zijn leven te geven. God geeft bijzonder gul !!

* Een talent is letterlijk ook een gewicht en het woord voor gewicht, kavood in het Hebreeuws, betekent ook 'eer, glorie, heerlijkheid'. God geeft de mens dus een 'gewicht' onder de vorm van gaven en verantwoordelijkheden. En die mogen wij weer inzetten tot Zijn 'eer'. Hoe kijk je nu tegen de parabel van de talenten aan en tegen de 'ongelijke verdeling'?

* De man met de vijf talenten vertrekt "meteen". En die met twee talenten ook. Hoe zie je in de gemeente, dat mensen hun talenten/ gaven inzetten? Merk je soms ook dat het echt tot Gods eer is?

* Hoe komt het volgens jou dat de dienaar met het ene talent er niets mee deed, terwijl de dienaar met de twee en de vijf talent meteen aan de slag gingen? (wijs op vers 25 en 26). Waarom zou dat zijn? (hij was bang en waar angst is, is geen vertrouwen; geen vertrouwen in zichzelf, geen vertrouwen in God).

* Vind je het soms moeilijk te zien dat iemand anders meer of minder (talent) heeft dan jij?

Het verhaal noemt iets wat degene met het ene talent had kunnen doen. Had hij maar – desnoods iets kleins gedaan! Maar nu is het talent onbenut gebleven. De dienaar wordt als nutteloos beschouwd. Wat is jouw mening hierover? Wat zou er gebeuren als we als gemeenteleden nutteloze dienaars zouden zijn?

* Ter info: in vers 27 spreekt de landheer over 'geld' (ἀργύριον, argurion, zilver). Ineens, bij die derde dienaar, is het talent geen talent meer, maar het is gereduceerd tot 'geld'. In Mattheus 26:15 komt datzelfde zilvergeld weer terug, wanneer Judas Jezus gaat overleveren (παραδίδωμι, *paradidoomi*). Zoals de landheer de talenten ter goeder trouw aan zijn dienaar toevertrouwde (*paradidoomi*), zo leverde Judas Jezus ter kwader trouw over, het draaide nu om geld. Ook de derde dienaar heeft het zilver blijkbaar als 'geld' beschouwd, als zijn bezit. Wat is volgens jou de diepere betekenis van de verandering van 'talent' naar 'geld' in vers 27? (Het wordt een 'bezit' in plaats van iets dat je in vreugde kunt delen en uitdelen en wat zich kan vermenigvuldigen). Kun je van hieruit een andere kijk geven op geld, dan enkel een betaalmiddel? (het is ook iets wat je kunt uitdelen, wat vreugde, goedheid, hulp, ... kan voortbrengen).

* Een quote van John Wesley: *"Doe al het goede dat je kunt, met alle mogelijke middelen, op alle mogelijke manieren, op alle mogelijke plaatsen, op alle mogelijke momenten, voor alle mogelijke mensen, zolang je kunt."* Hoe kun je dit citaat met de parabel van de talenten verbinden? Denk ook na over mensen die weinig kunnen. Wat kunnen zijn hiermee aan?

* Had de landheer van de man met het ene talent verwacht dat hij er vijf talenten bij had gekregen? Wat denk je? Waarom (niet)? (de landheer was bij de man met de twee talenten zeer blij dat er twee talenten waren bijgekomen. Iedereen wordt geacht te geven, naar gelang hij ontvangen heeft. God overvraagt ons niet.)

* Is er sprake van concurrentie tussen de dienaar met de twee talenten en die met de vijf talenten? (kijk naar hun actie, kijk naar hun beloning...). Als je dit nu betreft op iemand die veel geld heeft en iemand die weinig geld heeft. Wat zouden die mensen moeten doen, volgens deze parabel? (bijvoorbeeld: als je een klein inkomen hebt en je geeft klein, dan wordt dat gewaardeerd/ bij een groot inkomen wordt het gewaardeerd, als je groot geeft.)

* Er zijn ook gevolgen voor "wie heeft", zie vers 29-30. Wat zou daarmee bedoeld worden? Wat willen deze verzen ons meegeven? (we worden aangemoedigd om echt iets met ons "talent" te doen, om iets te doen met ons

pakket aan mogelijkheden. Wees niet nutteloos en: iedereen kan iets (kleins) doen.

* De twee en de vijf talenten worden verdubbeld. Zou je een voorbeeld kunnen vinden van een inzet die verdubbeld werd? (bijvoorbeeld: letterlijk: er zijn organisaties die jouw opbrengst voor het goede doel “verdubbelen”. Figuurlijk: wanneer je vriendelijk bent tegen de mensen in je buurt, zorg je er misschien ook voor dat die mensen in hun eigen omgeving ook vriendelijker worden/ als jij een initiatief neemt om iemand over je geloof te vertellen, bereik je via die persoon misschien indirect nog meer mensen, denk aan “Pay it forward”)

* Wat was Jezus’ talent? Hoe heeft Hij het ingezet? (denk aan: liefde, mateloos ingezet/ zijn leven, bedoeld om af te leggen/ zijn tijd: elk moment aan de mensen gegeven, ...)

* Wat houdt jou soms tegen om “je” te geven bijvoorbeeld in een serieus engagement? Of wat motiveert je om er juist in te stappen? Hoe zou je anderen kunnen motiveren om erin te stappen?

* Welke boodschap zou je aan geloofsgenoten of aan de gemeenteleden willen meegeven?

2.3 Waar geef je je hart aan?

Het materiaal voor een tweede Bijbelgesprekkring behandelt onze houding, ons hart. Waar gaat ons hart naar uit? Waar besteden we onze tijd en energie aan? Waar zijn we bereid om (ons) te geven?

We beginnen met een tekst over onze algemene houding ten opzichte van anderen en gaan daarna meer specifiek in op omgaan met geld.

Paulus aan de Filippenzen

Paulus roept de gelovigen op tot nederigheid en eenheid door Jezus als voorbeeld te stellen. Christus gaf zichzelf volledig, liet zijn hemelse status los en diende anderen met liefde en gehoorzaamheid. Dit inspireert ons om niet alleen materieel, maar ook vanuit ons hart te geven.

Tekst

Filippenzen 2

[3] Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. [4] Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. [5] Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. [6] Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, [7] maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. En als mens verschenen, [8] heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. (NBV 21)

Gespreksvragen

* Wat inspireert jou in de zelfgave van Jezus? Wat kun je van Hem leren of hoe kan Hij jou motiveren om jezelf te geven? (denk ook aan: voor wie heeft Jezus dit gedaan? Als wij geven, is het altijd omdat we al ontvangen hebben)

* In welke situaties in jouw leven ervaar je dat geven verder gaat dan materiële zaken?

* Hoe kunnen we in ons dagelijks leven "onze eigen belangen" loslaten en ons inzetten voor anderen? Waar hang jij wel eens aan vast? Wat maakt jouw agenda vaak te druk om ook nog tijd voor anderen te hebben?

Paulus aan Timoteüs: inleiding

Dit gedeelte maakt deel uit van een brief van Paulus aan Timoteüs, waarin Paulus instructies geeft over het leiden van een gemeente en het persoonlijke leven als gelovige. In hoofdstuk 6 behandelt hij de gevaren van geldzucht en materialisme, en moedigt hij aan tot tevredenheid en een focus op geestelijke waarden.

Tekst

1 Timoteüs 6

[6] Maar voor wie tevreden is met wat hij heeft, is het geloof grote winst. [7] Wij hebben niets in deze wereld meegebracht en kunnen er ook niets uit meenemen. [8] Wij hebben voedsel en kleren, laten we daar tevreden mee zijn. [9] Wie rijk wil worden, staat bloot aan verleiding, raakt in een valstrik en valt ten prooi aan dwaze en schadelijke begeerten die een mens in het verderf storten en ten onder doen gaan. [10] Want de wortel van alle kwaad is geldzucht. Door zich daaraan over te geven, zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben ze zichzelf veel leed berokkend. (NBV 21)

Gespreksvragen

* Vers 6 gaat over tevreden zijn met wat je hebt. Wat zou het voordeel zijn aan tevreden zijn met wat je hebt? Waarom zijn we/ zijn mensen vaak niet tevreden en jagen we/ze naar meer? (denk aan: we vergelijken ons met anderen, de trends in de samenleving om steeds het laatste nieuwe te hebben, de reclame, meetellen, ...)

* Het begin van vers 6 (wie tevreden is met wat hij heeft), staat tegenover het begin van vers 9 (wie rijk wil worden). Het gaat dus over je houding, de richting waarin je kijkt, wat je belangrijk vindt. Nergens in de Bijbel staat dat je niet rijk mag zijn. Denk aan Abraham, Gods grote vriend: hij werd gezegend met steeds meer rijkdom.

* Voor wie tevreden is met wat hij heeft, is het geloof winst. Ieder mens is uit op winst, verrijking. Wie niet voor steeds meer geldelijke of materiële winst gaat, kan zich concentreren op de winst die uit het geloof voortkomt. Welke winst zie jij in het geloof?

* Herlees vers 7. Wat zegt dat vers over jouw materiële rijkdom? Wat doet dat vers met je? Hoe kan het gelovigen motiveren om te geven? (denk aan: het relativeren van bezit, zoeken naar wat wél blijvende waarde heeft, loskomen van de zorgen die financiën met zich meebrengen, delen en geven als doel zien van de rijkdom die ons wordt gegeven, ...)

* Bij vers 9 en 10: waarom zou Paulus er zo op hameren dat we niet rijk moeten willen zijn? (omdat geldzucht altijd op de loer ligt, en wat heeft dat voor gevolgen, wanneer je geldzuchtig wordt... je relaties gaan eronder lijden, geld is het centrum van je gedachten in plaats van God, liefde, geven, geloof).

* Is het moeilijk om “niet rijk te willen zijn”? Waarom (niet)?

Vervolg tekst

1 Timoteüs 6

[17] Draag de rijken van deze wereld op niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet in zoiets onzeker te stellen als rijkdom, maar op God, die ons rijkelijk van alles voorziet om ervan te genieten. [18] En draag hun op om goed te doen, rijk te zijn aan goede daden, vrijgevig, en bereid om te delen. [19] Zo leggen ze een stevig fundament voor de toekomst, en winnen ze het ware leven. (NBV 21)

Gespreksvragen

* Nogmaals: waarom zou Paulus er de nadruk op leggen om rijkdom niet na te jagen? Vers 17 gaat over de onzekerheid van rijkdom. Heeft ons “rijk willen zijn”

te maken met het zoeken naar zekerheid? Wat is echt zeker in het leven? Waar stuurt Paulus op aan? (dat God de enige is waarop je echt kunt rekenen en dat je beter in Hem investeert).

* Het tweede gedeelte van vers 17 geeft aan dat wij van rijkdom mogen genieten. Hoe komt dat vers bij jou over? Geniet jij van dingen die je hebt? Geniet je er ook van 'als uit de hand van God'? Kun je daar voorbeelden van geven?

* Het genieten van rijkdom is iets wat we volgens Paulus zeker mogen doen. In vers 18 zijn er nog vier andere zaken waarvoor onze rijkdom is bestemd. Welke vier? Hoe zou je nu volgens Paulus uitleggen hoe wij met geld zouden moeten omgaan? (Denk hierbij ook aan de verhouding tussen het genieten en vier andere werkwoorden).

* Paulus spreekt over vrijgevigheid, delen en goede daden als over een stevig fundament voor de toekomst. Aan welke toekomst denk jij dan? (denk hierbij zowel aan: je naasten een waardig leven geven, als de beloning in de hemel, want dat is waar Paulus op doelt).

* Als je goed doet en geeft, zo staat er, dan win je het ware leven. Wat zou dat ware leven kunnen zijn? (het eeuwig leven, αἰώνιος, zonder begin en einde, dat hier al begint, het leven in geestelijke overvloed, een leven waarin je God werkelijk vertrouwt, als zekerheid, - maak het ook concreet...).

Waar je hart is ...

Waar je hart is, daar is je schat, zeggen wij. Jezus draait het om:

Lucas 12

[33] Verkoop je bezittingen en geef het geld aan de armen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten. [34] Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

* Waarmee wordt "de geldbuidel die niet verslijt" geassocieerd? (verkoop je bezittingen en geef het geld aan de armen).

* Welke voordelen heeft het geven volgens deze tekst? (je hoeft je geen zorgen te maken over veiligheid of vermindering in waarde).

* Waarom zegt Jezus: “waar je schat is, zal je hart zijn” en niet omgekeerd? (Hij waarschuwt voor geld oppotten, dat kan veranderen in geldzucht. Het geld heeft dan je hart gestolen. Het gaat bijvoorbeeld om: hoe meer geld je hebt, des te groter de aantrekkingskracht.)

* Wat was de schat van Jezus? Waar zat/zit Zijn hart?

Tot slot

* Als je de mensen in de kerk of gelovigen elders zou willen aanmoedigen tot geven, wat zou je ze dan vanuit de Bijbel meegeven?

2.4 Geven in en aan de Kerk

In dit Bijbelgesprek focussen we op geven in en aan de kerk/Kerk. Het is in het kader van onze synodevergaderingen niet ongewoon om het te hebben over geven aan de kerk, nationaal en internationaal, op te roepen tot onderlinge solidariteit en het steunen van allerlei bedieningen.

Hieronder gaan we in op de Bijbelse motieven en gewoonten hierrond.

Geven aan een (reizende) bediening

Inleiding

We lezen uit de Filippenzenbrief. Paulus schreef deze brief vanuit gevangenschap. Hij had de gemeente in Filippi gesticht, een van de eerste in Europa. De gemeenteleden ondersteunden zijn bediening financieel, hoewel Paulus altijd graag zelf voor zijn onderhoud zorgde. Paulus gaat in zijn brief in op hun vrijgeveige houding.

Tekst

Filippenzen 4

[15] U weet zelf, Filippenzen, dat toen ik na mijn vertrek uit Macedonië met de verkondiging begon, uw gemeente de enige is geweest die gedeeld heeft in mijn tegoeden en tekorten. [16] Al in Tessalonica hebt u mij meer dan eens iets gestuurd om mijn tekorten aan te vullen. [17] Niet dat het mij om uw gaven te doen is, ik ben er juist op uit dat het tegoed op uw rekening oploopt. [18] Nu is alles mij vergoed, en heb ik zelfs veel meer ontvangen. Mij ontbreekt niets dankzij de gaven die Epafroditus namens u heeft gebracht; ze zijn een geurig en aangenaam offer, dat God behaagt. [19] Mijn God zal uit de overvloed van zijn majesteit elk tekort van u aanvullen, door Christus Jezus. (NBV 21)

Gespreksvragen

- * De Filippenzen hadden een bijzondere relatie met Paulus en waren altijd bereid hem te steunen. Benoem wat ze concreet voor Paulus deden. (na het vertrek in Macedonië gesteund, in Tessalonica meer dan eens iets gestuurd, Paulus is vergoed voor alles en heeft zelfs over, Epafroditus heeft de gaven gebracht)
- * Paulus zegt dat de gemeente in Filippi “de enige is geweest” die hem na zijn vertrek uit Macedonië heeft gesteund. Wat kan hij daarmee bedoeld hebben? (..) (De Filippenzen zijn de enigen, dat betekent ook dat er niet een soort verplichte cibiel was, maar dat het geven van deze gemeenteleden vrijwillig en uit het hart was.)
- * Lees nu ook vers 17 erbij. Paulus schrijft het niet zo, omdat hij meer gaven wil ontvangen, maar hij kijkt met geestelijke ogen en ziet iets anders. Wat? (dat het tegoed op uw rekening oploopt). Wat zou dat willen zeggen? Bij God hebben we een geestelijke rekening, blijkbaar, die oploopt wanneer wij geven!!). Wat zou dat kunnen betekenen? (Denk aan projecten waarbij je vreugdevol wordt, wanneer je ziet wat er met het geld gebeurt, maar evengoed aan een diepere relatie met God of meer liefde ...)
- * Zie je dat zelf ook zo, wanneer je geeft, dat dat iets voor God betekent? In hoeverre speelt het geestelijke een rol, wanneer jij geeft? Wat is je diepste motivatie bij geven? Wat is je motivatie bij geven aan de kerk of aan een bediening? Geef je ook jezelf soms aan/in de kerk?
- * Wat voegt vers 18 nog aan deze gedachten toe? Ter info: een geurig en aangenaam offer: deze metafoer komt uit de Hebreeuwse offerdienst, waarin reukoffers opstegen naar God als een teken van aanbidding (bijv. Leviticus 2:2). Paulus gebruikt deze beeldspraak om te laten zien dat de giften van de Filippenzen niet alleen praktisch zijn, maar ook spiritueel waardevol. Op welke manier zou je je geldelijke gave aan de kerk als een geurig en aangenaam offer aan God kunnen zien? (het geeft God vreugde wanneer we investeren in Zijn Koninkrijk, in de kerk die mensen dichterbij Hem brengt, de kerk die wil groeien en bereid is om Zijn wil te doen, ... Bedenk ook dat het altijd God is die eerst gegeven heeft.

* Wat zegt het jou: “Het evangelie is gratis, maar de verspreiding ervan kost geld.”?

* Als er iets in de kerk moet opgelost worden of aangekocht, dan komt men vaak met goedkope oplossingen. In websites bijvoorbeeld wordt er vaak niet veel geld geïnvesteerd. Vind je dat een goed idee?

* Lees vers 19 een paar keer. Wat zou dit kunnen betekenen? (Ter info: “Majesteit” verwijst naar Gods grootheid. Paulus wijst op Gods onuitputtelijke rijkdom, in termen van zijn genade, goedheid en zegeningen. Gods rijkdom is oneindig en meer dan voldoende om in elke behoefte te voorzien. Let erop dat er staat: “elk” tekort, dus denk aan emotioneel, fysiek, geestelijk, materieel, ...)

Inleiding tekst 2

Paulus schrijft over de inspanning van de christenen van onder meer Filippi in de brief aan de christenen van Korinthe. Zij hebben het materieel en financieel veel beter en mogen het voorbeeld volgen van eerstgenoemden.

Lees wat Paulus schrijft en probeer je een beeld te maken van zijn waardering/ontroering.

Tekst

2 Korintiërs 8

Collecte voor Jeruzalem

[1] Broeders en zusters, wij willen u niet onthouden wat Gods genade tot stand heeft gebracht in de gemeenten van Macedonië: [2] ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld, maar vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede zeer vrijgevig. [3] Ik verzeker u dat ze naar vermogen hebben gegeven, ja, zelfs boven hun vermogen. [4] Uit eigen beweging hebben ze ons dringend verzocht mee te mogen doen aan de collecte, waarmee de heiligen in Jeruzalem zullen worden ondersteund. [5] En ze gaven aanzienlijk meer dan we hadden verwacht: door Gods wil gaven ze zichzelf in de eerste plaats aan de Heer, en vervolgens ook aan ons. (NBV 21)

Gespreksvragen

* Wat ligt aan de oorzaak van de vrijgevigheid van de Filippenzen? (Gods genade! Ter info: Met Gods genade bedoelt Paulus dat “Christus rijk was, maar arm is geworden, opdat wij door zijn armoede (geestelijk) rijk zouden zijn” (2 Kor 8:9). Dat voorbeeld inspireert mensen om ook materieel armer te worden en geestelijk rijker. Is dat voor jou ook zo, dat Jezus Christus als voorbeeld fungeert, kijk je naar Hem als iemand die alles wat Hij had en wat Hij was, gegeven heeft? (enkele voorbeelden: de mensenzoon had geen kussen om zijn hoofd op te leggen, als Hij wilde bidden, kwamen massa’s mensen Hem weer opzoeken om genezen te worden, Hij gaf Zijn leven voor ons, ...)

* Vers 2: Kun je voorbeelden geven uit je eigen leven, je eigen gemeente of iets wat je ergens opgepikt hebt, van mensen die uit hun armoede geven en heel vrijgevig zijn.

* Lees vers 4: heb je dat ooit meegemaakt in je gemeente, een dergelijk proactief enthousiasme om te geven? Kun je daar voorbeelden van geven? Wat was de reden, waarom wilde men toen zo graag geven?

* In welke mate inspireert vers 4 jou persoonlijk om proactief op zoek te gaan om te geven?

* Vers 5: nogmaals de vraag: uit welke motivatie gaven de christenen uit Filippi? (ze gaven zichzelf eerst aan de Heer (!) en dan aan Paulus en zijn evangelisatieteam. Ze deden het voor God, om Gods Koninkrijk en Gods werk te steunen.)

Verder doordenken

Deuteronomium 8

[17] En dan zou u bij uzelf denken: Al die voorspoed hebben we op eigen kracht verworven! [18] Nee, u moet beseffen dat het de HEER, uw God, is die u in staat stelt om die welvaart te verwerven, omdat hij zich wil houden aan wat hij uw voorouders onder ede heeft beloofd, zoals hij dat tot nu toe heeft gedaan.

* In hoeverre besef je of neem je aan dat alles ons door God gegeven is? Wat doet “Gods eigenaarschap over alles” met jou?

* Hoe kan dit vers de gelovige anders doen kijken naar “geven aan God/ geven aan de kerk”?

Tot slot

* Hoe zou je zelf vrijgeviger naar de kerk kunnen zijn? Wat kan jou motiveren? Wat neem je mee?

* Wat vind je van deze tip van Paulus: 1 Korintiërs 16

[2] laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzijleggen. Dan hoeft er bij mijn komst geen geld meer te worden ingezameld.

Hoe vertaal je deze tip concreet naar het geven in de gemeente?

* Is er een concrete boodschap die wij/jullie zouden kunnen uitdragen naar de gemeente, iets geestelijks/ Bijbels over het geven, een diepe motivatie om te geven aan de kerk/ Kerk?

2.5 Geven tot zegen

In dit Bijbelgesprek trekken we naar Sarefat, waar zowel Elia als een weduwe lijden onder de verschrikkelijke droogte: in 1 Koningen 17.

Inleiding

We bevinden ons in de verhalencyclus van de profeet Elia in het Oude Testament. Het verhaal situeert zich in een tijd van religieuze en politieke crisis in het oude Israël, toen de koning Achab regeerde. Achab en zijn vrouw Izebel hadden de aanbidding van Baäl, een Kanaänitische vruchtbaarheidsgod, niet alleen gepromoot, maar ook tot officiële religie gemaakt. Elia treedt in dit verhaal op als de profeet van de enige ware God, JHWH, en roept Israël op tot bekering. Hij spreekt de woorden van de Heer, dat er de eerstkomende jaren geen dauw of regen zal komen tot hij (Hij) het zegt. De bedoeling is dat het volk van God zich terugkeert naar de enige God.

Ter info: **Elia (אֵלִיָּהוּ)**: Zijn naam betekent "Mijn God is JHWH." Zijn naam zelf is al een getuigenis van de trouw aan God, tegenover de Baäl-aanbidding.

Tekst

Deel 1: 1 Koningen 17: 8-16

[8] Toen richtte de HEER zich tot Elia met de woorden: [9] 'Ga naar Sarefat, in de buurt van Sidon, en neem daar je intrek. Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.' [10] Elia ging op weg naar Sarefat, en toen hij bij de stadspoort aankwam, zag hij een weduwe die bezig was hout te sprokkelen. Hij riep haar en vroeg of ze een kommetje water voor hem wilde halen, zodat hij zijn dorst kon lessen. [11] Terwijl ze wegliep om water te halen, riep hij haar na of ze ook een stuk brood voor hem wilde meenemen. [12] 'Zo waar de HEER, uw God, leeft,' antwoordde zij, 'ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik

heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon. Als dat op is, zullen we van honger sterven.' [13] Maar Elia zei: 'Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst iets voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken, [14] want dit zegt de HEER, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruik niet leeg raken.' [15] De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd. En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie. [16] Er was meel in de pot en de oliekruik raakte niet leeg, zoals de HEER bij monde van Elia had beloofd. (NBV 21)

Gespreksvragen

- * Welke opdracht krijgt de profeet? En welke belofte?
- * Wat was er gebeurd, als de profeet de opdracht van God naast zich neer had gelegd, wat denk je? (Dan had hij geen eten en drinken gehad. Het is een belangrijk principe in dit verhaal en in de Bijbel: geef en u zal gegeven worden. Opdracht en belofte hangen samen.)
- * Hoe wordt Elia's dorst gelest? Weet de vrouw al wie hij is? (neen, dit is pure gastvrijheid, dat de weduwe hem van water voorziet)
- * Elia vraagt ook nog om een stuk brood. Nu komt de weduwe in de problemen. Waarom? (er is niet genoeg; zie vers 12). Ter info: Het gebruik van olie, meel en water om een eenvoudige "koek" te maken, was typisch voor arme huishoudens in de regio.
- * Hoe komt vers 13 op je over, als je niet vers 14 erbij leest?
- * Maar vers 14 staat er natuurlijk wel. Wat is de belofte? Is het nu vanzelfsprekend voor de weduwe om haar brood te delen met de profeet? (Dat is alleen zo als ze hem (Hem) op zijn woord gelooft)
- * Hoe kan Elia zoiets met zekerheid zeggen? (Hij kan dat alleen door een intieme relatie met God, een enorm godsvertrouwen; het getuigt van moed en durf om zoiets te beweren. Waarin ligt de zekerheid van Elia? In de stem van God!)

- * Hoe reageert de vrouw. Hoe zou jij gereageerd hebben?
- * In welke ruimte bevinden we ons in de tekst? (Buiten Israël, Israël zelf gehoorzaamde de (profeet van de) Heer niet meer).
- * Wat zegt dit verhaal jou over geven?
- * Wie gaf eerst in dit verhaal? (God: Hij gaf de belofte; als wij geven, is het altijd omdat Hij als eerste geeft)
- * Wat vind je van deze stelling: 'De weduwe had een belofte waar ze in kon geloven. Dat maakte het geven voor haar misschien makkelijker.'
- * Staan er voor ons ook beloften in de Bijbel, wanneer wij geven? (Denk aan: geef en u zal gegeven worden.) Wat betekenen deze beloften voor jou?

Tekst

Deel 2: 1 Koningen 17: 17-24

[17] Enige tijd later werd het kind van Elia's gastvrouw ziek, en wel zo ernstig dat ten slotte alle leven uit hem week. [18] Toen zei de vrouw tegen Elia: 'Wat heb ik u misdaan, godsman? Bent u soms naar me toe gekomen om mijn zonden aan het licht te brengen en mijn zoon te doden?' [19] 'Geef mij uw zoon,' zei hij, en hij nam de jongen van haar schoot en droeg hem naar boven, naar de kamer die hij in gebruik had, en legde hem op zijn eigen bed. [20] Toen riep hij de HEER aan en vroeg: 'HEER, mijn God, waarom treft u juist deze weduwe, die mij gastvrijheid verleent, door haar zoon te doden?' [21] Hij strekte zich driemaal over het kind uit, daarbij de HEER aanroepend met de woorden: 'HEER, mijn God, laat toch de levensadem in de borst van dit kind terugkeren.' [22] De HEER verhoorde Elia's smeekbede: de levensadem keerde terug in de borst van het kind, en het leefde weer. [23] Elia nam het kind op, droeg het naar beneden en gaf het aan zijn moeder terug. 'Kijk, uw zoon leeft,' zei hij. [24] Toen zei de vrouw tegen Elia: 'Nu weet ik dat u door God gezonden bent en dat u werkelijk namens de HEER spreekt.' (NBV 21)

Gespreksvragen

- * Wanneer de zoon van de weduwe sterft, geeft de weduwe daar zelf een mogelijke uitleg aan. Welke? (Er wordt in de tekst niet gezegd dat dat niet zo is of wel zo is, in elk geval zien we wel een genadige God)
- * Waarom zou Elia de jongen naar zijn eigen kamer meenemen? (de tekst zegt het niet, maar het is ongetwijfeld de kamer waar Elia in zijn stille tijd tot God bidt, een kamer waar hij God ontmoet)
- * Elia spreekt tot God, ten gunste van de weduwe. Wat haalt hij aan tot haar verdediging?
- * De weduwe doet twee dingen voor Elia. Welke? (ze geeft hem eten en drinken (ondanks dat ze te weinig heeft) en ze geeft hem onderdak.) Zie je ook in het hele verhaal dat er twee keer levensreddend handelen van God beschreven staat? (ze heeft genoeg te eten én haar zoon wordt gered).
- * Info hierbij: **Nefesj (נֶפֶשׁ)**, in vers 21, waar Elia bidt dat het leven van de zoon mag terugkeren, wordt het woord "nefesj" gebruikt. Dit woord betekent "ziel" of "levensadem" en weerspiegelt de Hebreeuwse visie op het leven als een geschenk van God. Waaruit bestaat het geschenk van God voor jou nog, concreet?
- * Wat zegt dit verhaal jou over geven, zegen en leven?

Dieper duiken in het thema: Geven tot zegen

We verbinden het verhaal van de weduwe aan een uitspraak van Jezus over geven:

Lucas 6

[38] Geef, dan zal je gegeven worden; een goede, stevig aangedrukte, goed geschudde en overvolle maat zal je worden toebedeeld. Want de maat die je voor anderen gebruikt, zal ook voor jullie worden gebruikt.'

* Ter info: een "overvolle maat" wordt in de Bijbel in verband gebracht met genade. Als jij alleen maar geeft, dan staat er dat jou overvloed zal worden toebedeeld (veel meer dan rechtvaardig is).

- * Pas dit vers toe op de situatie van de weduwe.
- * Jezus heeft deze woorden gesproken, maar Hij heeft ook Zichzelf gegeven. Kun jij voorbeelden geven waar je jezelf gaf of situaties waarin je jezelf geeft? Wat krijg je daarvoor terug?

We gaan naar het boek Handelingen (zelfde auteur als het Lucasevangelie) naar Paulus, die afscheid moet nemen van de oudsten van de gemeente te Efeze. Hij weet dat hij die mensen niet meer terug zal zien en houdt een liefdevol pleidooi voor een goede zorg voor de “kudde”. In verband met het geven, geeft hij deze woorden mee:

Handelingen 20

[35] In alles heb ik u getoond dat u de zwakken zo, door hard te werken, moet steunen, indachtig de woorden van de Heer Jezus, die immers gezegd heeft: “Geven maakt gelukkiger dan ontvangen.”

- * Ter info: de hier geciteerde uitspraak van Jezus vinden we niet in de evangeliën terug, ook niet bij Lucas, die de auteur is van Handelingen.
- * Paulus schrijft dat mensen door hard te werken de zwakken moeten ondersteunen. Wat vind je van deze uitspraak? (Bij discussie: de Bijbel is er duidelijk over dat een mens niet lui moet zijn, maar moet werken.)
- * Geven maakt gelukkiger dan ontvangen, zo heeft Jezus gezegd. Is dat iets wat je in je eigen leven al hebt mogen ervaren? Zie je een parallel met de tekst uit Lucas 6?
- * Geef je met blijdschap? Hoe ervaar je het geven? (moreel verplicht, moeilijk, makkelijk, heerlijk, ..)

Tot slot

- * Wat hebben de teksten en het gesprek van vandaag jou meegegeven?
- * In welke zin deed het je nadenken over je eigen geven?

3. Een Kerk tussen roeping en beroep

- een gesprek met Nicolas Besson

(Nicolas Besson, predikant van de Hervormde Kerk van Vaud sinds 1996, droeg gedurende 11 jaar de verantwoordelijkheid voor human resources binnen deze kerk. In de volgende pagina's deelt hij een overdenking over de noodzaak om mensen uit te rusten en hen te begeleiden, zodat ze de plaats kunnen vinden waar ze zich het beste kunnen ontplooien in de taken die hun worden toevertrouwd, in lijn met het Evangelie.)

De noodzakelijke aanpassingen van kerken aan maatschappelijke veranderingen stuiten vaak op institutionele complicaties. Zonder belerend te zijn deelt Nicolas Besson, verantwoordelijk voor human resources bij de EERV (Eglise évangélique réformée du canton de Vaud), enkele inzichten uit zijn ervaring.

Wat valt u op in de huidige werking van de instelling? Ik stel vast dat onze kerk (EERV) nog steeds beschikt over financiële middelen en gemotiveerde personen die zich inzetten. Ze geniet ook een relatief positieve erkenning van de bevolking, omdat ze wordt gezien als de kerk van de vrijheid van denken en democratie.

Het probleem is dat we het grootste deel van onze energie besteden aan traditionele vormen van spiritualiteit die slechts aansluiten bij een klein deel van de bevolking. We hebben moeite met de ontwikkeling van meer hedendaagse spirituele en gemeenschapsvormen. Naar mijn mening moeten we de verhouding tussen onze traditionele activiteiten en vernieuwde vormen omdraaien.

Over het algemeen besteden we veel tijd aan het beheren van wat we al hebben; ik denk dat het hoog tijd is om energie te besteden aan het ontwikkelen van nieuwe richtingen voor onze activiteiten. Hiervoor geloof ik sterk in de dynamiek van actieonderzoek, die ons uitnodigt om ons volledig te engageren in het actieproces, terwijl we toch een kritische afstand bewaren tot wat er gebeurt. De waarnemingen en inzichten die daaruit voortvloeien, stellen ons in staat om de actie bij te sturen en alternatieve vormen te vinden. Ze helpen ook om een echt professioneel debat op gang te brengen, waarbij de

betrokkenen nieuwe actiemodellen heroriënteren, verfijnen en zich eigen maken.

Welke richting geeft u aan uw engagement? Als verantwoordelijke voor human resources is mijn eerste taak om de juiste mensen naar de juiste plaatsen te leiden en hen te helpen om de middelen te vinden om competent te zijn in hun werk.

Daarnaast probeer ik in mijn functie drie hoofdlijnen voorop te stellen. Ten eerste beroepskrachten, net als vrijwillige verantwoordelijken, laten evolueren naar wat ik graag ‘integrale personen’ noem – mensen die in staat zijn om aan zichzelf te werken, in dialoog met het Evangelie, om niet alleen een gelovige boodschap te ontwikkelen, maar ook bereid zijn zich te laten aanspreken, zich in beweging te laten brengen en zich in heel hun wezen te laten hervormen. De tweede hoofdlijn is meer gemeenschapsgericht – ik verwees er al naar – en houdt in dat we samen opnieuw een geloofwaardige activiteit ontplooien in onze hedendaagse wereld. Daarvoor hebben we methodologische impulsen en plekken nodig voor een diepgaande professionele dialoog. Ten slotte moeten we het vak herontdekken zoals de psychosociologen dat zien: een gedeelde habitus onder een groep mensen die hetzelfde werk doen, die hen draagt in hun dagelijkse taken en hen een gevoel van verbondenheid en identiteit geeft. Als de activiteiten van de kerk evolueren, zullen degenen die ze uitvoeren niet alleen hun werkwijze zien veranderen, maar ook de sfeer waarin ze zich bevinden en de verhalen die ze zichzelf vertellen om betekenis te geven aan hun engagement. Dit aspect van het werk is cruciaal voor de continuïteit van de activiteiten van de kerk, omdat het bekend is dat instellingen of bedrijven waarvan het werk verdwijnt waarin mensen zich geëngageerd hebben, al snel hun deuren sluiten. De evolutie van het werk, zowel in de betekenis van knowhow als in de betekenis van identiteitsdrager, moet zorgvuldig worden begeleid, niet alleen voor de ambtsdragers en leken die al betrokken zijn bij de kerk en zich aan haar evolutie moeten aanpassen, maar ook om nieuwe krachten aan te trekken.

Welke competenties moeten bij professionals worden gestimuleerd? Het werken aan zichzelf, het confronteren van hun leven met het Evangelie, leidt ertoe dat men niet alleen religieuze kennis predikt, maar getuigt van een bepaalde manier om naar de wereld en de mensheid te kijken, in alle

authenticiteit. Deze existentiële hermeneutiek vormt volgens mij de fundamentele professionele competentie waarin volledig opnieuw moet geïnvesteerd worden.

De tweede competentie die moet worden bevorderd, is het toepassen van deze hermeneutiek, niet alleen op zichzelf, maar ook op de wereld waarin we leven. Wat ontbreekt er het meest in onze samenleving? Welke bijdrage kan het Evangelie leveren aan onze tijdgenoten? Op welke manieren is dat vandaag mogelijk? De ontwikkeling van de activiteiten van de kerk zal afhangen van onze luisterbereidheid naar de mannen en vrouwen om ons heen, onze observatie van wat zich in en om ons afspeelt, en ons begrip van de diepere uitdagingen waarmee we geconfronteerd worden. De kerkgroei is veel meer dan een marketingoperatie; het is bovenal een veeleisend spiritueel onderscheidingsproces.

Ten slotte ben ik ervan overtuigd dat we moeten evolueren van een situatie waarin de professionals alles orkestreren en verstrikt raken in een soort show van hun activiteit, naar een ware gemeenschapsactie. De christelijke gemeenschappen – of liever de christelijke netwerken in al hun mogelijke vormen – moeten groepen van mensen zijn die leven vanuit het Evangelie en actief bijdragen aan het leven van de wereld. De ambtsdragers moeten een centrale positie verlaten die op hun persoon is gericht en in plaats daarvan anderen activeren en stimuleren.

Moet de opleiding van professionals veranderen? Wat betreft de theologische opleiding, vind ik de waardering van de immense symbolische schat die de Bijbelse traditie bevat essentieel. Symbolen hebben de kracht om op directe wijze de meeste kwesties van ons bestaan te verhelderen met slechts een enkel beeld of gebaar. Tijdens mijn jarenlange activiteit in de gemeente en momenteel in de opleiding van stagiairs, zijn symbolen het meest waardevol gebleken om uit te leggen wat het Evangelie te zeggen heeft over de meest complexe realiteiten. Symbolen zijn krachtige ontwikkelingsinstrumenten.

In de psychosociale onderdelen van de opleiding, en in overeenstemming met wat ik eerder heb uiteengezet, richten we ons momenteel op praktijkanalyse en het verwerven van nuttige instrumenten voor actieonderzoek. Ook de verschillende vormen van leiderschap worden getraind, en we denken na over

een bredere implementatie van training in sociale netwerken. De samenleving is „vloeibaar” geworden, zoals de socioloog Zygmunt Bauman stelt, wat betekent dat sociale banden minder stabiel zijn. Het is daarom nuttig om onze interventies en pedagogiek aan te passen aan de nieuwe manieren van samenleven.

Bovendien denk ik dat het zeer nuttig is voor professionals die zich bezighouden met zingeving om aandacht te besteden aan hun psychische gezondheid. Het verzorgen van hun wonden, het overwinnen van rouw en het begrijpen van hun emotionele reacties stelt hen in staat om het Evangelie te lezen zonder dat te instrumentaliseren .

Hoe ziet u de specifieke rollen van professionals en leken? Opgeroepen om ‘integrale’ personen te worden, zijn allen verantwoordelijk voor het geheel van het kerkleven. Theologen, vooral predikanten en diakenen, zijn meer specifiek belast met het onderhouden van de verbinding met de schat die het Evangelie is en het activeren ervan in de verschillende omstandigheden van het leven. Hun taak is om een theologie te distilleren die in wisselwerking staat met het bestaan. Wat betreft het gemeenschapsleven en de creatie van netwerken, dat kan door iedereen worden opgepakt die een geloofsvraag of een geloofsleven met anderen wil delen. De kerk heeft er vandaag echt behoefte aan dat niet langer alleen de beroepskrachten verantwoordelijk zijn voor het uitbreiden van het contactoppervlak met het Evangelie in de samenleving. Dit vereist een paradigmaverschuiving: er zijn geen animatoren en deelnemers meer, iedereen wordt een actor met wat hij of zij kan en te bieden heeft.

Wat zijn uw prioriteiten om deze dynamiek aan te moedigen? De grote uitdaging van de komende jaren ligt ongetwijfeld in de noodzaak om onze weg te vinden in de nieuwe situatie waarin we ons bevinden. De samenleving is sterk veranderd, en de kerk is daardoor ontwricht en gedesoriënteerd. In onze westerse wereld zijn de traditionele markeringen vervaagd. Het levensritme, de manier waarop we een gemeenschap vormen, de ordening van rolpatronen, de pedagogische oriëntatie, de culturele situatie, het geheel van normen en waarden, ... alles is veranderd. En binnen de kerk bevinden we ons in een bepaalde gelijkvormigheid in alle domeinen. Het is daarom nodig om de verspreide elementen te verzamelen en ze opnieuw te ordenen, zodat we een samenhangend kerkelijk leven kunnen heropbouwen. De nieuwe uitdagingen

schetsen, de mogelijke activiteiten heroverwegen, onze plaats in de samenleving herdefiniëren, de rollen verdelen, een begrijpelijke taal herformuleren – dit zijn allemaal noodzakelijke taken. Om het met een beeld te zeggen: de grond is verschoven, en we moeten een nieuwe kaart tekenen om onze weg te vinden en vooruit te gaan.

Welke theologische en spirituele bronnen zijn volgens u het belangrijkste om te activeren voor de huidige uitdagingen? Het Evangelie roept ons op tot een nieuw leven. Het is daarom essentieel om middelen te vinden waardoor het ons dagelijks kan raken en tot ons hart kan spreken. In die zin geloof ik in de noodzaak om samen met geïnteresseerde mensen spirituele praktijken herop te bouwen die hen concrete manieren bieden om hun leven in dialoog te brengen met het evangelie. De lectio divina, een erfgoed van de monastieke traditie, zou breder geherwaardeerd kunnen worden dan momenteel het geval is, en mogelijk aangepast kunnen worden aan meer hedendaagse formats. De lectio divina vormt in elk geval een interessant laboratorium dat deelnemers in staat stelt om zichzelf uit te dagen ten opzichte van het Evangelie, in onderlinge luisterbereidheid en het delen van intuïties. Bovendien zou onze gereformeerde traditie zeker meer aandacht mogen besteden aan emoties en het lichaam in de manier waarop we omgaan met meditatie en religieuze ervaring die haar relevantie duidelijk niet uitsluitend haalt uit louter kennis—zoals dat trouwens voor de hele levenservaring geldt.

Wat zijn uw wensen voor de kerk over tien jaar? Ik hoop dat we over tien jaar niet alleen een verandering hebben ‘gepreekt’, maar dat we vooruitgang hebben geboekt in een hervormingsproces van de kerk waarbij alle geïnteresseerde actoren betrokken zijn. Om de situatie van de EERV te verbeteren, is het niet de bedoeling om simpelweg projecten te beheren, maar om geleidelijk een gemeenschappelijk bewustzijn te delen van wat er moet veranderen en om samen al doende een nieuw perspectief op te bouwen. Ik ben me ervan bewust dat dit tijd zal kosten en dat we dezelfde debatten opnieuw en opnieuw moeten voeren, in zeer diverse kringen, zowel binnen als buiten de kerk. Dit zal ongetwijfeld ook vereisen dat we er mensen bij betrekken die anders zijn dan de gebruikelijke leden en partners. Door aandacht te schenken aan hun opvattingen, verwachtingen en standpunten,

zullen we zeker in staat zijn om onze gewoonten los te laten en nieuwe mogelijkheden te laten rijpen.

Verder hoop ik dat we binnenkort de angst om te veranderen kunnen overwinnen en kunnen ontdekken dat evolutie mogelijk en heilzaam is. Het zou zelfs kunnen dat we op termijn, door samen te werken, vooruitgang te boeken en nieuwe mogelijkheden te ontdekken, daar plezier in vinden!

Wat zijn volgens u de meerwaarden die de kerk aan de hedendaagse samenleving kan bieden? Ik keer terug naar het Evangelie, steeds opnieuw, dat de essentiële thema's van het menselijk bestaan overdenkt. Als kerk worden we uitgenodigd om uit dit eeuwenoude erfgoed te putten om het leven en zijn vragen te benaderen. Hierdoor kunnen we het sociale debat voeden met onze inzichten en overtuigingen. Denk aan het gebod van de drievoudige liefde, dat Jezus benadrukt, en de parabel van de barmhartige Samaritaan die het illustreert. Hierdoor begrijpen we niet alleen de rijkdom van de reflectie die het Evangelie ons biedt over liefde en solidariteit, maar ook de radicaliteit van de eis om voor elkaar te zorgen waarvan het Evangelie getuigt. Het Evangelie stelt ons open voor transcendentie, en onze hedendaagse samenleving heeft daar nog steeds veel behoefte aan. Waar zelfs hulp kan geïnstrumentaliseerd worden door economische logica, en solidariteit beperkt kan worden door onbewuste socialisatieprocessen, herinnert het Evangelie ons eraan dat gerechtigheid nooit volledig is gerealiseerd in deze wereld en roept het ons op tot waakzaamheid, voortdurende vernieuwing en verdieping van onze liefde.

Een andere belangrijke bijdrage die we als aanhangers van onze gereformeerde traditie kunnen leveren, is zeker de Kerk van de vrijheid van denken te blijven waarvoor we gewaardeerd worden. De Reformatie heeft veel belang gehecht aan de vrije wil, die ze wilde eren en respecteren bij ieder mens. Volharden in een pedagogiek die iedereen in staat stelt om een wereldvisie op te bouwen die hij of zij persoonlijk kan aannemen, theologische discoursen ontwikkelen door middel van dialoog en vreedzaam samenleven van verschillende gevoeligheden binnen één gemeenschap, kan niet alleen bijdragen aan het sociale debat door het voorstellen van inhoud, maar ook door het getuigenis van de manier waarop die wordt ontwikkeld.

Interview met Nicolas Besson Augustus 2018

Dit interview werd gepubliceerd in nr. 46 van 'Revue des Cèdres': L'Église, pour y venir.

4. Liederen

4.1 Wij delen geloof, wij delen de hoop

https://www.youtube.com/watch?v=RR2c6la_u2Q

1. Wij delen geloof, wij delen de hoop
die wij ontvangen van God.

Vijf broden, twee vissen, de Heer die het brak
en niemand kwam iets tekort.

Zo willen wij delen van wat Hij ons gaf,
totdat het een overvloed wordt.

2. Wij delen met jou en met iedereen
de hoop en liefde van God.

Vijf broden, twee vissen, de Heer die het brak
en niemand kwam iets tekort.

Zo mogen wij delen met handen en hart
totdat het een overvloed wordt.

3. Wij delen ver weg, we delen dichtbij
één kerk, één wereld, één God.

Vijf broden, twee vissen, de Heer die het brak
en niemand kwam iets tekort.

Dat wonder voltrekt zich nog iedere dag
als delen een deel van ons wordt.

4.2 C'est mon joyeux service

www.youtube.com/watch?v=8s2Vr8KThhE

1. C'est mon joyeux service
D'offrir à Jésus-Christ,
En vivant sacrifice,
Mon corps et mon esprit.

Refrain:

Accepte mon offrande,
Bien-aimé Fils de Dieu !
Et que sur moi descende
La flamme du saint lieu !

2. J'abandonne ma vie,
Sans regret ni frayeur,
À ta grâce infinie,
O mon Libérateur !

3. Qu'un feu nouveau s'allume
Par ton amour en moi,
Et dans mon cœur consume
Ce qui n'est pas à toi !

4. Viens, Jésus ! sois mon Maître ;
Par ton sang racheté,
À toi seul je veux être
Et pour l'éternité.

4.3 Brich mit den Hungrigen dein Brot

<https://www.youtube.com/watch?v=Zaz9tx5mxLg>

1. Brich mit den Hungrigen dein Brot,
sprich mit den Sprachlosen ein Wort,
sing mit den Traurigen ein Lied,
teil mit den Einsamen dein Haus.

2. Such mit den Fertigen ein Ziel,
brich mit den Hungrigen dein Brot,
sprich mit den Sprachlosen ein Wort,
sing mit den Traurigen ein Lied.

3. Teil mit den Einsamen dein Haus,
such mit den Fertigen ein Ziel,
brich mit den Hungrigen dein Brot,
sprich mit den Sprachlosen ein Wort.

4. Sing mit den Traurigen ein Lied,
teil mit den Einsamen dein Haus,
such mit den Fertigen ein Ziel,
brich mit den Hungrigen dein Brot.

5. Sprich mit den Sprachlosen ein Wort,
sing mit den Traurigen ein Lied,
teil mit den Einsamen dein Haus,
such mit den Fertigen ein Ziel.

4.4 O For a world

<https://www.youtube.com/watch?v= QZ6NZgh1IM>

1. O for a world where everyone
Respects each other's ways,
Where love is lived and all is done
With justice and with praise.

2. O for a world where goods are shared
And misery relieved,
Where truth is spoken, children spared,
Equality achieved.

3. We welcome one world family
And struggle with each choice
That opens us to unity
And gives our vision voice.

4. The poor are rich, the weak are strong,
The foolish ones are wise.
Tell all who mourn; outcasts belong,
Who perishes will rise.

5. O for a world preparing for
God's glorious reign of peace,
Where time and tears will be no more,
And all but love will cease.

5. Bibliografie

1. Jaap van 't Veer, *Overgave aan God*, 2008:
<https://www.bol.com/nl/nl/f/overgave-aan-god/38527871/>
Dit is een klein en overzichtelijk boek (80pg) en is toegankelijk voor een groot publiek.
2. Arjan Plaisir, *Overvloed en overgave*, 2013:
https://www.bol.com/nl/nl/p/overvloed-en-overgave/9200000010095179/?s2a=&bltgh=u-bkBGgkoebjMsx5bMFOyQ.2_53_54.55.FeatureOptionButton#productTitle
De auteur is scriba van de PKN en gaat zeer systematisch te werk. Het is iets zwaarder, maar toch erg leesbaar.
3. Corrie ten boom, *Overgave*, 2006:
<https://www.gideonboeken.nl/gideonietje-overgave>
Dit is een klassieker van de bekende Corrie ten Boom. Erg eenvoudige teksten die zeer stichtend zijn en voor iedereen toegankelijk. Het is wel gericht aan een publiek van vlak na de oorlog en dus voor jonge mensen misschien ietwat 'oubollig'.
4. Dietrich Bonhoeffer, *Verzet en overgave*, 2024:
<https://www.bol.com/nl/nl/f/verzet-en-overgave/35500154/>
De klassieker van de theologie in de 20e eeuw. Dietrich Bonhoeffer schreef deze teksten in gevangenschap tussen 1943 en 1945. Ze bevatten zijn laatste theologische reflecties over geloof en God. Hij werd door de nazi's vermoord in het kamp Flossenbergr, enkele dagen voor het einde van de oorlog. Dit zijn teksten die erom vragen aandachtig te lezen en te herlezen.
5. Félix Moser, *(Se) donner à quoi bon*, 2004:
https://www.protestants-botanique.be/storage/documents-utiles/se_donner.pdf
Een bredere overdenking over gave, uitwisseling en belangeloosheid.
6. Christophe Singer, *Rhétorique de l'engagement et liberté évangélique*, 2016:
<https://www.protestants-botanique.be/storage/documents-utiles/rhetorique-de-l-engagement-et-liberte-evangelique.pdf>
Een helder, maar meer academisch artikel.
7. David Nadaud, *Le bénévolat chrétien est-il dépassé?*, 2024:
<https://www.christianismeaujourdhui.info/le-benevolat-chretien-est-il-depasse/>
Het artikel stemt tot nadenken en kan interessant zijn voor onze kerk. Dit artikel werd herdrukt in het tijdschrift 'Réforme'. Het is niet te lang.

